

TEZAUUR LITURGIC
6 APRILIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

PARACLISUL
SF. CUVIOS
SAVA
DE LA
KALIMNOS

ATENA, 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν

Σάββαν τὸν Νέοντον ἐν Καλύμνῳ

Ποῖημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ευλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ το
Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς κοινωνὸς τῶν ἀπ' αἰῶνος Ὁσίων, καὶ τοῦ Σωτήρος
θεοφόρος θεράπων, καὶ Καλυμνίων μέγα καταφύγιον,
δίδου τὰ αἰτήματα, τοῖς πιστῶς προσιούσι, Σάββα Πάτερ
Ὅσιε, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, καὶ τῶν παισμάτων ἀφεσιν
ἡμῖν, παρὰ Κυρίου, ἐξαίτει ἐκάστοτε.

Δόξα. Το αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν
οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ συ προῖστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς
ερρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δε διεφύλαξεν, ἕως
νῦν ἐλευθέρους' οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σου' σους
γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ο Ν'. και ο κανών ου η ακροστιχίς.

«Δίδου ὦ Σάββα ημίν σήν χάριν. Γερασίμου».

Ωδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δοχείον του Πνεύματος ιερὸν, Σάββα, θεοφόρε, τας δεήσεις των ευσεβῶν, δέχου πατρική σου συμπαθεία, και πάσι δίδου την χάριν σου Ὅσιε.

Ἰδού σοι προσήλθομεν ευλαβῶς, και των σων λειψάνων προσπτυσσόμεθα την σορόν, ως αν κομισώμεθα εκ ταύτης, αγιασμόν και παθῶν απολύτρωσιν.

Δυνάμεις θαυμάτων ως ενεργῶν, θαυμάστωσον Πάτερ, την σην χάριν και εν εμοί, και παύσον ψυχής μου την οδύνην, ως του Χριστοῦ μιμητής Σάββα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ολόφωτον σκήνωμα του Θεοῦ, Κεχαριτωμένη, Αειπάρθενε Μαριάμ, φωτί της θερμής σου προστασίας, τα των παθῶν ημῶν νέφη διάλυσον.

Ωδή γ'. Ουρανίας αφίδος.

Υπό πλήθους παισιμάτων, καταβληθείς γέγονα, δούλος των παθῶν θεοφόρε, νοῖ αγνώμονι, ἀλλ' η πρεσβεία σου, εξαγαγέτω με Πάτερ, της παρούσης θλίψεως καθικετεύω σε.

Ως θερμόν σε προστάτην, και βοηθόν έτοιμον, έχει σε προνοία Κυρίου, η νήσος Κάλυμνος, διο και κράζει σοι. Εκ πειρασμών και κινδύνων, ασινή με φύλαπτε, Σάββα μακάριε.

Στηριγμός κλονουμένων, ως αληθώς πέφηνας, Πάτερ εν εσχάτοις τοις χρόνοις, εν θείω Πνεύματι' διο κλονούμενον, καμέ εχθρού επηρείας, εν τω φόβω στήριξον, Σάββα του Κτίσαντος.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρωσ τεκούσα, τον του παντός αίτιον, και μετά τον τόκον Παρθένος άφθορος μείνασα, Θεοχαρίτωτε, φθοροποιών νοημάτων, την ψυχήν μου λύτρωσαι, τη ση χρηστότητι.

Διάσωσον τους προσιόντας τη θήκη του σου λειψάνου, πάσης βλάβης και συμφοράς Σάββα Όσιε, ως δεδεγμένος την χάριν παρά Κυρίου.

Επίβλεπον εν ευμενεία...

Κάθισμα. Ήχος β'. πρεσβεία θερμή.

Προστάτης θερμός, και αντιλήπτωρ μέγιστος, και σκέπη στερρά, των Καλυμνίων πέφηνας' διο την σην βοήθειαν,

καθ' εκάστην αιτούμεν βοώντές σοι. Μη παύση διέπειν και φρουρείν, ώ Σάββα ημάς τους σε γεραίροντας.

Ωδή δ'. Εισακήκοα Κύριε.

Βοηθός εν ταις θλίψεσι, και εν τοις κινδύνοις ρύστης οξύτατος, Πάτερ Σάββα, έσο πάντοτε, τοις ειλικρινώς σε μακαρίζουσι.

Βρύει χάριν αέναον, η του σου λειψάνου θήκη μυρίπνοος, και ιάται Σάββα, Όσιε, τα δυσώδη πάθη θείω Πνεύματι.

Ασθενούσι την ίασιν, δίδου Πάτερ Σάββα ως συμπαθέστατος, και κυβέρνα ασφαλέστατα, τους ναυτιλλομένους τη ση χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ηλιόμορφε Δέσποινα, την εσκοτισμένην ψυχήν μου πάθει, τη πρεσβεία σου καταύγασον, και τω θείω φόβω με συνέτισον.

Ωδή ε'. Φώτισον ημάς.

Μέγας αρωγός, Καλυμνίων ώφθης Άγιε' δια τούτο αποδίωκε αεί, αφ' ημών τα του εχθρού πικρά σκάνδαλα.

Ίασαι δεινάς, ασθενείας Σάββα Όσιε, των σπευδόντων τη αγία σου σορώ, και αιτούντων την ταχείαν σου αντίληψιν.

Νόσων καλεπών, ψυχής άμα και του σώματος, και παντοίων θλιβερών επιφορών, Πάτερ Σάββα αβλαβείς ημάς διάσωζε.

Θεοτοκίον.

Σκέπη ασφαλής, των ανθρώπων και διάσωσμα, των ποικίλων του εχθρού επιβουλών, σκέπασόν με Θεοτόκε τον ικέτην σου.

Ωδή στ' Την δέησιν.

Ηγίασεν εν εσχάτοις σε χρόνοις, όν εδόξασας Θεόν τω σω βίω, Σάββα θεόφρον' διο αγιάζεις, αγιασμό του αγίου λειψάνου σου, τους τρυχομένους καλεπώς, εναγέσι παθήμασιν Άγιε.

Ναμάτων, πεπληρωμένος αϋλων, θεοδόξαστε Πατήρ ημών Σάββα, καθάπερ ύδωρ ζωής αναβλύζεις, τον γλυκασμόν της δοθείσης σοι χάριτος, και την πικρίαν των δεινών, εξ ημών απελαύνεις εκάστοτε.

Χειρί σου, τη πατρική θεοφόρε, ασφαλώς τους εν θαλάσση κυβέρνα και δίδου εύπλοιαν τούτοις παμμάκαρ, τρικυμιών και κινδύνων ρυόμενος, και έσο Σάββα νοερώς, κυβερνήσης αυτοίς ασφαλέστατος.

Θεοτοκίον.

Αφράστως, τον Ποιητήν τετοκυία, εκλυτρούμενον ημάς της κατάρας, Ευλογημένη Θεοτόκε Κόρη, αμαρτανόντων θερμόν ιλαστήριον, αμαρτιών μου των πολλών, ιλασμόν και την άφεσιν αίτησαι.

Διάσωσον τους προσιόντας τη θήκη του σου λειψάνου, πάσης βλάβης και συμφοράς Σάββα, Όσιε, ως δεδεγμένος την χάριν παρά Κυρίου.

Άκραντε η δια λόγου...

Κοντάκιον. Ήχος β΄. Τοις των αιμάτων σου.

Των Καλυμνίων θερμώς προϊστάμενος, ως δοξασθείς τη του Πνεύματος χάριτι, παρέχεις τοις χρήζουσι πάντοτε, την σην ταχείαν εν πάσι βοήθειαν' διο σε υμνούμεν Σάββα Όσιε.

Προκείμενον.

Τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος του οσίου αυτού.

Στίχ. Μακάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον...

Ευαγγέλιον. Εκ του κατά Ματθαίον.

Είπεν ο Κύριος τοις εαυτού Μαθηταίς. Πάντα μοι παρεδόθη υπό του Πατρός μου' και ουδείς επιγινώσκει τον Υιόν ειμή ο Πατήρ, ουδέ τον Πατέρα τις επιγινώσκει ειμή ο Υιός και ώ εάν βούληται ο Υιός αποκαλύψαι. Δεύτε προς

με πάντες, οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς. Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και μάθετε απ' εμού, ότι πρᾶος εἰμί και ταπεινός τη καρδία, και ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυκαίς υμών· ο γαρ ζυγός μου χρηστός και το φορτίον μου ελαφρόν ἐστίν.

Δόξα. Ταις του σου Οσίου...

Και νύν. Ταις της Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ήχος πλ. β'. Όλην αποθέμενοι.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου...

Άστρον ως νεόφωτον, τη του Χριστού Εκκλησία, εν εσχάτοις έτεσι, βίου καθαρότητι Πάτερ έλαμψας, και φωτί Όσιε, των σων θαυμασίων, απελαύνεις την σκοτόμαιναν, παθών και θλίψεων, των προσπελαζόντων τη σκέπη σου, και νέμεις τοις αιτούσί σε, χάριν και υγείαν και έλεος· διο σοι βοώμεν. Μη παύση ικετεύων τον Χριστόν, Σάββα θεόφρον μακάριε, υπέρ των τιμώντων σε.

Ωδή ζ'. Οι εκ της Ιουδαίας.

Ρέει άφθονος χάρις, εκ του θείου λειψάνου σου Σάββα Όσιε, και παύει τας οδύνας, και λύει αρρωστίας, και παρέχει εκάστοτε, τοις προσιούσι πιστώς, χαράν και ευφροσύνην.

Ιατρεύσας την χείρα, την ξηράν του γυναιίου του προσελθόντος σοι, ιάτρευσον παμμάκαρ, καμού του σου ικέτου, της ψυχής τα συντριίματα, και καχεξίας δεινάς, πικρώς με τυρανούσας.

Νοσημάτων παντοίων, θεραπεύεις τους πίστει σοι καταφεύγοντας, και λύεις Πάτερ Σάββα, δεινήν δυσηκοΐαν, και ψυχών την κατήφειαν, των εκβοώντων θερμώς, το θείον όνομά σου.

Θεοτοκίον.

Γνώρισόν μοι την τρίβον, την σωτήριον Κόρη εν ή πορεύσομαι· δεινώς γαρ επλανήθην, των θείων ενταλμάτων, αλλά συ με ανθέλκυσον, και προς οδόν ασφαλή ίθυνον την ζωήν μου.

Ωδή η'. Τον Βασιλέα.

Εκ πάσης νήσου, τους καταφεύγοντας Πάτερ, τω λειψάνω σου ευλόγει ουρανόθεν, και χορήγει τούτοις, ώ Σάββα τας αιτήσεις.

Ρώσιν ευρίσκει, πας προσιών τη ση θήκη, Σάββα Όσιε και οίκοι επιστρέφει, πλήρης ευφροσύνης, κηρύπτων σου την χάριν.

Ἄνωθεν σκέπε, την σην Μονήν Θεοφόρε, και την Κάλυμνον
σύμπασαν την σην νήσον, ἣν παρά Κυρίου, ως σχοίνισμα
εκτήσω.

Θεοτοκίον.

Σαρκί τεκούσα, τον Υπερούσιον Λόγον, Λειπάρθενε Μαρία
Θεοτόκε, τούτον εκδησώπει, ειρήνην δούναι κόσμω.

Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ισχύς η προΐούσα, εκ του σου λειψάνου, τας ασθενείας
ιάται εκάστοτε, των προσιόντων σοι Σάββα θερμής εκ
πίστεως.

Μη παύση προστατεύων, ταύτης σου της νήσου, της
πλουτησάσης το θείον σου λείψανον, και κεκτημένης σε
Σάββα μέγα προσφύγιον.

Ο μέγας της Καλύμνου, ρύστης και προστατής, τους
Καλυμνίους τα τέκνα σου Ὅσιε, οία πατήρ πάση ώρα σκέπε
φιλόστοργος.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, του Ποιητού και
κτισμάτων μεθόριον, της αιωνίου με δόξης μέτοχον
ποίησον.

Το Ἄξιόν ἐστί και τα μεγαλυνάρια.

Χαίροις Εκκλησίας νέος αστήρ, της Θράκης ο γόνος, και Καλύμνου η καλλονή, Σάββα θεοφόρε, Αγγέλων συμπολίτα, και πάντων των Αγίων, ο ισοστάσιος.

Όλη τη καρδιά και τη ψυχή, Χριστόν αγαπήσας, ὄφθης ἐνθους τη αρετή, και σαυτόν καθάρας, προσύλου προσπαθείας, του Πνεύματος εγένου, σκεύος πολύτιμον.

Βρύει των λειψάνων σου η σορός, χάριν ιαμάτων, χορηγία τη θεϊκή ὄθεν Πάτερ Σάββα, οι ταύτη προσιόντες, κομίζονται υγείαν, ψυχής και σώματος.

Χαίροις της Καλύμνου θεῖος πυρσός, και Δωδεκανήσου, εγκαλλώπισμα ιερόν, και της εν τῷ Ἄθῳ, Σκήτης Αγίας Ἄνης, βλαστός ο θεοφόρος, Σάββα πανόσιε.

Χαίρει η Μονή σου η ιερά, ἔχουσα εν κόλποις, του λειψάνου σου την σορόν, Σάββα θεοφόρε, και ευλαβώς βοά σοι. Οδηγεί και νύν Πάτερ, ημάς προς Κύριον.

Τους ναυτιλλομένους και εν μακρά πλέοντασ θαλάσση, διαφύλαττε αβλαβείς, και τοις θλιβομένοις, και πάσχουσι ποικίλως, δίδου ὦ Πάτερ Σάββα, την σην βοήθειαν.

Πάσαι των Αγγέλων...

Το τρισάγιον, τα συνήθη τροπάρια, εκτενής και απόλυσις,
μεθ' ἣν το εσχής: Ἦχος β'. Ὅτε εκ του ξύλου.

Πάντας τους προστρέχοντας πιστῶς, Πάτερ τῷ σεπτῷ σου
λειψάνῳ, σκέπε και φύλαττε, πάσης περιστάσεως, και
πειρασμῶν καλεπῶν, τοις εν βίῳ δε κάμνουσι, και
πάσχουσι μάκαρ, δίδου την εκλύτρωσιν, ὡς
συμπαθέστατος, πάντας δε τους πλέοντας σκέπε, των εν τη
θαλάσση κινδύνων, θεοφόρε Σάββα τη πρεσβεία σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Την πάσαν ελπίδα μου...

Δίστιχον

Δέξαι και την δε παράκλησιν ὦ Σάββα
Ἦν ευλαβῶς σοι Γεράσιμος προσάγει.

